

Judikatūras krājums

Lieta T-111/20

PT Wilmar Bioenergi Indonesia u.c.

pret

Eiropas Komisiju

Vispārējās tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 14. decembra spriedums

Subsīdijas – Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas imports – Īstenošanas regula (ES) 2019/2092 – Galīgais kompensācijas maksājums – Regulas (ES) 2016/1037 3. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Finansiāls ieguldījums – Regulas 2016/1037 3. panta 2. punkts – Ieguvums – Regulas 2016/1037 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Kompensējamās subsīdijas apjoma aprēķināšana – Regulas 2016/1037 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkts un 2. punkts – Finansiāla ieguldījuma veikšanas “uzticēšana” privātai organizācijai vai tās “norīkošana” to veikt – Neatbilstoši zema atlīdzība – Cenu vai ienākumu atbalsts – Regulas 2016/1037 28. panta 5. punkts – Pieejamo datu izmantošana – Regulas 2016/1037 3. panta 2. punkts un 6. panta d) punkts – Ieguvums – Regulas 2016/1037 8. panta 8. punkts – Būtiska kaitējuma draudi Savienības ražošanas nozarei – Regulas 2016/1037 8. panta 5. un 6. punkts – Cēloņsakarība – Attiecināšanas analīze – Neattiecināšanas analīze

1. *Kopējā tirdzniecības politika – Aizsardzība pret subsīdiju praksi, ko īsteno trešās valstis – Iestāžu novērtējuma brīvība – Pārbaude tiesā – Robežas (Eiropas Parlamenta un Padomes Regula 2016/1037)*

(skat. 26. un 149. punktu)

2. *Kopējā tirdzniecības politika – Aizsardzība pret subsīdiju praksi, ko īsteno trešās valstis – Subsīdija – Jēdziens – Izcelsmes vai eksportētājas valsts valdības finansiāls ieguldījums – Tieša naudas līdzekļu nodošana – Jēdziens – Līdzekļu izcelsme – Eksporta nodeva – Atsauces cenas noteikšana – Dīzeļdegvielas atsauces cenas un biodīzeļdegvielas atsauces cenas starpības maksājums, ko publisko tiesību subjekts veicis biodīzeļdegvielas ražotājam – Iekļaušana (Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas 2016/1037 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkts)*

(skat. 27.–36. un 43.–60. punktu)

3. *Eiropas Savienības tiesības – Interpretācija – Metodes – Interpretācija Savienības noslēgto starptautisko nolīgumu kontekstā – Regulas 2016/1037 interpretācija, ņemot vērā 1994. gada*

GATT antidempinga nolīgumu – Strīdu noregulēšanas institūcijā pieņemtās interpretācijas ņemšana vērā

(Nolīgums par Vispārējā nolīguma par tarifiem un tirdzniecību (GATT) VI panta īstenošanu (1994. gada Antidempinga nolīgums); Eiropas Parlamenta un Padomes Regula 2016/1037)

(skat. 39. punktu)

4. *Kopējā tirdzniecības politika – Aizsardzība pret subsīdiju praksi, ko īsteno trešās valstis – Subsīdija – Jēdziens – Saņēmējam piešķirtais ieguvums – Ieguvuma aprēķināšana – Komisijas novērtējuma brīvība – Komisijas Pamatnostādņu subsīdiju apjoma aprēķināšanai pieņemšana – Sekas – Savas novērtējuma brīvības pašierobežošana (Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas 2016/1037 3. panta 1. un 2. punkts, 6. panta d) punkts un 7. pants)*

(skat. 63.–68., 70.–87., 90.–98., 100.–105. un 199.–211. punktu)

5. *Kopējā tirdzniecības politika – Aizsardzība pret subsīdiju praksi, ko īsteno trešās valstis – Subsīdija – Jēdziens – Izcelsmes vai eksportētājas valsts valdības finansiāls ieguldījums – Sistēma, ar ko nosaka neapstrādātas palmu eļļas eksporta ierobežojumus, padarot tās eksportu par komerciāli nepievilcīgu – Iekļaušana (Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas 2016/1037 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkts)*

(skat. 111.–118., 121.–148., 150.–152., 164. un 165. punktu)

6. *Kopējā tirdzniecības politika – Aizsardzība pret subsīdiju praksi, ko īsteno trešās valstis – Izmeklēšanas norise – Pieejamo datu izmantošana gadījumā, ja ieinteresētās personas atsakās sadarboties – Novērtējuma brīvība – Iestāžu pienākums izmantot vislabākos iespējamus datus – Neesamība (Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas 2016/1037 28. panta 1. un 5. punkts)*

(skat. 155.–162. un 167.–171. punktu)

7. *Kopējā tirdzniecības politika – Aizsardzība pret subsīdiju praksi, ko īsteno trešās valstis – Subsīdija – Jēdziens – Ienākumu vai cenu atbalsts 1994. gada GATT XVI panta izpratnē – Pasākumi, kuri biodīzeldegvielas ražotājiem ļauj piekļūt galvenajai izejvielai par cenu, kas ir zemāka par cenu pasaules tirgū – Iekļaušana (Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas 2016/1037 3. panta 1. punkta b) apakšpunkts)*

(skat. 180.–191. un 194.–197. punktu)

8. *Kopējā tirdzniecības politika – Aizsardzība pret subsīdiju praksi, ko īsteno trešās valstis – Kaitējums – Būtiska kaitējuma draudi – Pierādījumi – Vērā ņemamo faktoru vērtējums – Tādas informācijas ņemšana vērā, kas attiecas uz laiku pēc izmeklēšanas – Pārbaude tiesā – Acīmredzama kļūda vērtējumā – Pierādīšanas pienākums*

(Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas 2016/1037 2. panta d) punkts un 8. panta 1., 2., 4., 5. un 8. punkts)

(skat. 217.–256. punktu)

9. *Kopējā tirdzniecības politika – Aizsardzība pret subsīdiu praksi, ko īsteno trešās valstis – Kaitējums – Cēloņsakarības noteikšana – Ar subsidēto importu nesaistītu faktoru ņemšana vērā – Šādu faktoru ietekme uz cēloņsakarības noteikšanu – Pārbaude tiesā – Acīmredzama kļūda vērtējumā – Pierādīšanas pienākums*
(Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas 2016/1037 1. panta 1. punkts un 8. panta 5. un 6. punkts)

(skat. 259.–263., 266.–277. un 280.–294. punktu)

Rezumējums

2018. gadā uzsāktās antisubsidēšanas izmeklēšanas noslēgumā Eiropas Komisija pieņēma Īstenošanas regulu 2019/2092, ar ko nosaka galīgu kompensācijas maksājumu Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam¹.

Indonēzijas sabiedrības *PT Wilmar Bioenergi Indonesia*, *PT Wilmar Nabati Indonesia* un *PT Multi Nabati Sulawesi*, kas ražo un eksportē biodīzeļdegvielu uz Eiropas Savienību, cēla prasību par šīs īstenošanas regulas atcelšanu.

Vispārējā tiesa, noraidot šo sabiedrību prasību, precīzē vairāku antisubsidēšanas pamatregulā 2016/1037² iekļauto jēdzienu tvērumu. Turklāt tā izvērtē Argentīnas izcelsmes biodīzeļdegvielas importa ietekmi uz cēloņsakarību starp Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importu un būtiska kaitējuma draudiem Savienības ražošanas nozarei.

Vispārējās tiesas vērtējums

Vispirms Vispārējā tiesa noraida iebildumu, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdu vērtējumā, ciktāl tā uzskatīja, ka atbilstoši antisubsidēšanas pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktam Eļļas palmu audzēšanas fonda – publisko tiesību subjekta – biodīzeļdegvielas ražotājiem veiktie maksājumi ir “finansiāls ieguldījums valdības īstenotas naudas līdzekļu tiešas nodošanas veidā”.

Šajā ziņā Vispārējā tiesa, pirmkārt, norāda, ka jēdziens “valdības finansiāls ieguldījums” šīs tiesību normas izpratnē neietver nekādu precizējumu par nodoto līdzekļu izcelsmi un tādējādi aptver visus finanšu līdzekļus, kurus valdība var faktiski izmantot. No tā izriet, ka to līdzekļu izcelsme, kurus valdība izmaksā biodīzeļdegvielas ražotājiem, nekādā ziņā neietekmē šo līdzekļu kā finansiāla ieguldījuma kvalifikāciju. Turklāt tas, ka šie līdzekļi ir iegūti no ražotāju eksportētāju samaksātās eksporta nodevas, nenozīmē, ka, nododot tos biodīzeļdegvielas ražotājiem, organizācijai, kura tos izmaksā, nerodas nekāds [finansiāls] slogs.

¹ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2019/2092 (2019. gada 28. novembris), ar ko nosaka galīgu kompensācijas maksājumu Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam (OV 2019, L 317, 42. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1037 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 55. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 30. maija Regulu (ES) 2018/825 (OV 2018, L 143, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – “antisubsidēšanas pamatregula”).

Otrkārt, Vispārējā tiesa norāda – lai novērtētu, vai tieša naudas līdzekļu nodošana var pamatot kompensācijas maksājuma ieviešanu, jāņem vērā, vai uzņēmums, kas tos saņem, nemaksā atlīdzību vai maksā līdzvērtīgu atlīdzību. Šajos apstākļos, tā kā prasītājas nav pierādījušas, ka maksājumi bija jāveic, lai izpildītu starp Indonēzijas valdību un biodīzeļdegvielas ražotājiem noslēgto pirkšanas līgumu, Komisija pamatoti varēja atzīt, ka pastāv finansiāls ieguldījums tiešas naudas līdzekļu nodošanas veidā.

Vispārējā tiesa noraida arī iebildumus par to, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdu, aprēķinot ieguvumu, kas Indonēzijas biodīzeļdegvielas ražotājiem tika piešķirts ar Eļļas palmu audzēšanas fonda veiktajiem maksājumiem. Pēc prasītāju ieskata, biodīzeļdegvielas ražotājiem piešķirtais ieguvums Komisijai esot jānosaka, saskaņā ar antisubsidēšanas pamatregulas 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu no kompensējamās subsīdijas apjoma atskaitot transporta izmaksas par biodīzeļdegvielas piegādi. Šajā ziņā Vispārējā tiesa norāda – lai aprēķinātu subsīdijas apjomu, Komisija pamatoti ir balstījusies uz Paziņojumu par subsīdiju apjoma aprēķināšanu antisubsidēšanas izmeklēšanas gadījumos³. Saskaņā ar šajā paziņojumā paredzētajām pamatnostādņēm maksu un izmaksu atskaitīšana it īpaši ir pakārtota tādiem nosacījumiem, ka izmeklēšanas laikā tās ir tieši samaksātas valdībai un ka ir jāpierāda, ka šāds maksājums ir obligāts, lai saņemtu subsīdiju. Tā kā šie nosacījumi ir saderīgi ar antisubsidēšanas pamatregulu, prasītājas nav pierādījušas, ka attiecīgās transporta izmaksas tika tieši samaksātas Indonēzijas valdībai un ka tās bija obligātas.

Turpinājumā Vispārējā tiesa nospriež, ka ar neapstrādātas palmu eļļas (turpmāk tekstā – “NPE”)⁴ eksporta ierobežojumiem, kurus paredzēja Indonēzijas valdība, ieviešot izvedmuitas nodokli un eksporta nodevu un ļaujot NPE ražotājiem, kas pieder Indonēzijas valdībai, noteikt cenas, Indonēzijas valdība “uzticēja” NPE piegādātājiem vai tos “norīkoja” antisubsidēšanas pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta otrā ievilkuma izpratnē piegādāt savus izstrādājumus par neatbilstoši zemu atlīdzību.

Šajā ziņā Vispārējā tiesa norāda, ka pēdējā minētā tiesību norma ir pretapiešanas pasākums un, lai nodrošinātu tās pilnīgi lietderīgu iedarbību, ar “uzticēšanu” ir jāsaprot jebkāda valdības rīcība, ar kuru privātai struktūrai tieši vai netieši tiek uzticēta atbildība pildīt tāda veida funkcijas, kādas paredzētas minētās regulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta i)–iii) punktā, un ar “norīkošanu” – jebkāda valdības rīcība, kas tieši vai netieši ietver tās pilnvaru īstenošanu ar privātas organizācijas starpniecību, lai tā veiktu šādu funkciju. Tas tā ir izskatāmajā lietā, ciktāl Indonēzijas valdība attiecīgos eksporta ierobežojumus nepārprotami bija noteikusi, lai nodrošinātu ieguvumu Indonēzijas biodīzeļdegvielas ražošanas nozarei, NPE iekšzemes cenas saglabājot maksimāli zemas. Turklāt, tā kā šie eksporta ierobežojumi ierobežoja vietējo NPE ražotāju rīcības brīvību, mazinot to spēju lemt par to, kādā tirgū tie pārdos savus izstrādājumus, Indonēzijas valdības rīcību nevar uzskatīt par vienkāršu iedrošinājumu vietējiem NPE ražotājiem.

Turklāt šos eksporta ierobežojumus var kvalificēt arī kā subsīdijas “ienākumu vai cenu atbalsta” veidā 1994. gada *GATT* XVI panta nozīmē antisubsidēšanas pamatregulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, ciktāl tās palīdz biodīzeļdegvielas ražotājiem gūt ienākumus, ļaujot tiem piekļūt galvenajai izejvielai un galvenajam izmaksu elementam par cenu, kas ir zemāka par cenu pasaules tirgū. Proti, “ienākumu vai cenu atbalsts” šīs tiesību normas izpratnē ietver jebkādu valdības darbību, kas tieši vai netieši nodrošina ienākumu vai cenu stabilitātes saglabāšanu vai palielināšanos, un atsauce uz *GATT* XVI pantu nozīmē, ka ir jāņem vērā arī šīs darbības ietekme uz eksportu un importu.

³ Komisijas Paziņojums par procentu likmēm, kas jāpiemēro, atgūstot nelikumīgi piešķirtus atbalstus (OV 1998, C 394, 6. lpp.).

⁴ Indonēzijas biodīzeļdegviela tiek ražota no neapstrādātas palmu eļļas.

Visbeidzot Vispārējā tiesa noraida iebildumus par to, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdas, noteikdama būtiska kaitējuma draudu pastāvēšanu Savienības ražošanas nozarei, ciktāl tā ir secinājusi, ka pastāv cēloņsakarība starp Indonēzijas izcelsmes importu un būtiska kaitējuma draudiem Savienības ražošanas nozarei, neņemot vērā Argentīnas izcelsmes biodīzeļdegvielas importa ietekmi.

Šajā ziņā Vispārējā tiesa atgādina, ka saskaņā ar antisubsidēšanas pamatregulas 8. panta 6. punktu, pārbaudot, vai pastāv cēloņsakarība starp Savienības ražošanas nozarei radīto kaitējumu un subsidētā izstrādājuma importu, Komisijai jāizslēdz citu faktoru izraisītais kaitējums un tādējādi jāpārbauda, vai šo faktoru ietekme nevar izjaukt tās konstatēto cēloņsakarību. Tomēr, lai pastāvētu cēloņsakarība, nav nepieciešams, ka subsidētā izstrādājuma imports ir vienīgais Savienības ražošanas nozarei radītā kaitējuma cēlonis, – Komisija tam var piedēvēt atbildību par kaitējumu, ja tā ietekme ir tikai viena daļa no plašāka kaitējuma, kas savukārt piedēvējams pārējiem faktoriem.

Ņemot vērā šos apsvērumus, Vispārējā tiesa nospriež, pirmkārt, ka ar Argentīnas izcelsmes biodīzeļdegvielas importu saistīto kaitējuma draudu pastāvēšana neizslēdz citus kaitējuma draudus, ko rada biodīzeļdegvielas imports no Indonēzijas. Otrkārt, tā kā importam no Argentīnas jau tika piemēroti kompensācijas pasākumi, tie nevarēja izjaukt cēloņsakarību starp Indonēzijas izcelsmes importu un Savienības ražošanas nozarei radītajiem kaitējuma draudiem. Turklāt Vispārējā tiesa secina, ka, neraugoties uz šo importu no Argentīnas, Indonēzijas izcelsmes importa radītie kaitējuma draudi bija būtiski un ka varēja konstatēt cēloņsakarību starp importu [no Indonēzijas] un kaitējuma draudiem Savienības ražošanas nozarei.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Vispārējā tiesa prasību noraida kopumā.